

6560 *LLEI 4/2005, de 22 d'abril, sobre efectes en les pensions no contributives dels complements atorgats per les comunitats autònomes.* («BOE» 97, de 23-4-2005.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.
Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Durant els últims anys, diverses comunitats autònomes han aprovat normatives destinades a complementar les pensions dels seus ciutadans, ja sigui pel fet de tractar-se de les pensions més baixes o bé pel fet que els seus pensionistes pateixen una pèrdua de poder adquisitiu superior com a conseqüència de tenir taxes d'inflació més elevades que la mitjana de l'Estat.

Aquesta pràctica, efectuada per comunitats autònomes en l'exercici de les seves competències estatutàries, i promesa de manera explícita per la jurisdicció constitucional, es va veure entorpidida a finals de l'any passat per l'aprovació de la Llei 52/2003, de 10 de desembre, de disposicions específiques de Seguretat Social, aprovada a instàncies del govern del Partit Popular.

Amb la finalitat de reconduir aquesta situació als termes de la doctrina constitucional, garantint a les comunitats autònomes el ple exercici de les seves competències per determinar complements de les pensions no contributives, quan ho acordin els seus respectius parlaments i, alhora, possibilitar que aquests complements no minorin la quantia de les pensions no contributives, de manera que, de forma efectiva, es millorin les condicions de vida del pensionista, es presenta la Proposició de Llei següent.

Article únic.

U. Es modifica l'apartat 4 de l'article 38 de la Llei general de la Seguretat Social, text refós aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, en els termes següents:

«Qualsevol prestació de caràcter públic que tingui com a finalitat complementar, ampliar o modificar les prestacions de la Seguretat Social, en la seva modalitat contributiva, forma part del sistema de la Seguretat Social i està sotmesa als principis que regula l'article 2 d'aquesta Llei.

El que preveu el paràgraf anterior s'entén sense perjudici de les ajudes d'una altra naturalesa que, en l'exercici de les seves competències, puguin establir les comunitats autònomes en benefici dels pensionistes que hi resideixen.»

Dos. Es modifica l'apartat 2 de l'article 145 de la Llei general de la Seguretat Social, text refós aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, en els termes següents:

«Les quanties resultants del que estableix l'apartat anterior d'aquest article, calculades en còmput anual, són compatibles amb les rendes o els ingressos anuals de què, si s'escau, disposi cada beneficiari, sempre que aquests no excedeixin el 25 per 100 de l'import, en còmput anual, de la pensió no contributiva. En cas contrari, s'ha de deduir de l'import de la pensió no contributiva la quantia de les rendes o els ingressos que excedeixin l'esmentat percentatge.»

Disposició final.

Aquesta Llei entra en vigor el mateix dia de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 22 d'abril de 2005.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,

JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

6561 *LLEI 5/2005, de 22 d'abril, de supervisió dels conglomerats financers i per la qual es modifiquen altres lleis del sector financer.* («BOE» 97, de 23-4-2005.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.
Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

L'estabilitat financera constitueix un dels puntals centrals del disseny del mercat financer únic europeu. A aquest objectiu, sustentat en l'exercici d'una supervisió prudencial segura, ja hi ha contribuït la convergència promoguda per les institucions europees, tant pel que fa a normes bàsiques comunes com a instruments pràctics d'execució. Es tracta d'una realitat palpable, en la qual ha participat de manera decisiva el Pla d'acció dels serveis financers, posat en marxa per la Comissió Europea.

Precisament, en el marc d'aquest Pla, es va atendre la necessitat d'oferir una resposta adequada a la proliferació de grups intersectorials que engloben entitats de crèdit, empreses de serveis d'inversió i entitats asseguradores. Aquesta intensificació dels vincles entre els tres sectors financers tradicionals presentava un doble problema. En primer lloc, propiciava l'aparició de nous riscos o, com a mínim, podia augmentar els existents. Per tant, calia adoptar una regulació adequada i proporcional als riscos esmentats. En segon terme, aquesta nova normativa s'havia d'emprendre de manera harmonitzada, com demana el marc d'un espai financer únic, que corregís, a més, les incoherències entre les legislacions sectorials.

El punt de partida era molt deficient. Mentre que els grups «homogenis» d'entitats financeres estaven prou coberts per normes sectorials de supervisió prudencial en ple i satisfactori funcionament, als grups «heterogenis» els mancava un cos normatiu complet, i, a més, es revelaven nombroses incoherències entre les legislacions sectorials (sinó llacunes) aplicables a les entitats dels grups esmentats.

A Espanya, en canvi, la situació de partida era molt més satisfactòria. Des de 1992 actua en el nostre ordenament jurídic un sistema de vigilància prudencial conjunta de les activitats dels grups que desenvolupen els tres tipus de negoci financer: banca, valors i assegurances. Aquests grups han rebut la denominació de grups mixtos no consolidables. L'exposició de motius de la Llei 13/1992, d'1 de juny, de recursos propis i supervisió en base consolidada de les entitats financeres, descrivia aquesta decisió de la manera següent: «...ha semblat oportú incorporar un últim capítol que permeti vigilar especialment el nivell efectiu de recursos propis i concentració de riscos dels grups mixtos al si dels quals hi hagi entitats financeres o grups que, d'acord amb la seva normativa específica, no hagin de consolidar entre si els seus estats comptables. En aquest capítol es consagra, per tant, una mena de consolidació d'abast limitat que, tot i perseguir objectius similars als de la tècnica tradicional de supervisió sobre una base

plenament consolidada, defugi les greus dificultats d'aplicar aquesta última a entitats, com les asseguradores i la resta d'entitats financeres, l'activitat i els riscos de les quals són tan diferents». La Llei esmentada, per tant, ja disposa d'un conjunt de regles especials de vigilància aplicables als grups mixtos no consolidables. Aquest conjunt s'estructura, d'una banda, a l'entorn d'una sèrie de requisits de solvència addicionals als que estableix el marc sectorial (individual o consolidat) per a les entitats bancàries, de valors i assegurances, i d'una altra, a l'entorn de la designació d'una autoritat supervisora responsable de vigilar el seu compliment i a la creació d'un procediment de cooperació per adoptar, si s'escau, les mesures necessàries per assegurar el dit compliment.

Mentrestant, en l'àmbit comunitari els avenços eren molt més modestos, sense cap mena de norma harmonitzadora. Doctrinalment, el terreny va quedar abonat pels treballs del Fòrum conjunt del G-10 sobre conglomerats financers i l'Informe del Comitè Economicofinancer de la Unió Europea sobre establiment financer (Informe Brouwer). La Comissió va saber sintetitzar les aportacions anteriors i va desenvolupar un conjunt de treballs que finalment van desembocar en l'aprovació de la Directiva 2002/87/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de desembre de 2002, relativa a la supervisió addicional de les entitats de crèdit, empreses d'assegurances i empreses de serveis d'inversió d'un conglomerat financer, i per la qual es modifiquen les directives 73/239/CEE, 79/267/CEE, 92/49/CEE, 92/96/CEE, 93/6/CEE i 93/22/CEE del Consell, i les directives 98/78/CE i 2000/12/CE del Parlament Europeu i del Consell. Aquesta Llei incorpora parcialment la Directiva esmentada a l'ordenament jurídic espanyol.

La Llei respon, per tant, a l'objectiu fonamental d'establir un règim prudencial específic aplicable als conglomerats financers. No obstant això, hi ha un objectiu secundari: avançar cap a una coherència més gran entre les diferents legislacions sectorials, aplicables als grups «homogenis», i entre aquestes i la pròpia dels conglomerats financers. Aquesta normativa sectorial, a la qual el text de la Llei fa contínues referències, seria la que contenen, per a les entitats de crèdit, les lleis 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers, i 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit; per al mercat de valors, a la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, i per al sector d'assegurances, en el text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial decret legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre. S'hi han d'afegir el text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2002, de 29 de novembre, i la Llei 35/2003, de 4 de novembre, d'institucions d'inversió col·lectiva.

El capítol I es dedica al primer dels objectius destacats: el disseny d'un nou sistema de supervisió al qual s'han de subjectar les entitats de crèdit, les empreses de serveis d'inversió i les entitats asseguradores i reasseguradores, així com les societats gestores d'institucions d'inversió col·lectiva i les entitats gestores de fons de pensions (a les quals tant la Directiva com la Llei es refereixen genèricament com a «entitats regulades») integrades en un conglomerat financer. Així, primerament s'aporta una definició de conglomerat financer, a partir de la ja clàssica definició de grup que ofereix l'article 4 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors. A continuació, s'enumeren els elements vertebradors de la supervisió esmentada: solvència, polítiques d'adequació de capital, concentració de riscos, operacions intragrup i procediments de gestió de riscos i mecanismes de control intern.

Els articles 5, 6 i 7 preveuen un conjunt de mesures orientades a facilitar l'exercici de la supervisió addicional. Es tracta de crear la figura del coordinador, com a autoritat competent a qui correspon la coordinació de l'activitat supervisora, en un marc en què pot arribar a concórrer una multitud d'autoritats, si el conglomerat financer presenta un alt grau de diversificació sectorial i territorial. El sistema es completa amb obligacions de cooperació i consulta

entre totes les autoritats competents implicades en la supervisió d'un mateix conglomerat financer.

L'article 8, per part seva, aborda el problema dels conglomerats financers de tercers estats, les entitats regulades dels quals operen a Espanya. El principi de reciprocitat és l'eix que explica el règim aplicable a aquest tipus d'entitats.

Els capítols II, III i IV responen al segon dels objectius plantejats per la Directiva, i estan dedicats a les entitats de crèdit, el mercat de valors i el sector d'assegurances, respectivament.

CAPÍTOL I

Dels conglomerats financers

Article 1. *Objecte.*

Les entitats regulades dels conglomerats financers estan sotmeses al règim de supervisió addicional que preveuen aquesta Llei i les seves disposicions de desplegament, que són aplicables a altres entitats en els termes que s'hi assenyalen.

Article 2. *Definicions.*

1. Es considera que un grup constitueix un conglomerat financer quan concorrin simultàniament les circumstàncies següents:

- Que l'entitat dominant del grup sigui una entitat regulada o, en cas contrari, que les activitats del grup s'exerceixin principalment en el sector financer, d'acord amb el que estableix l'apartat 4 d'aquest article, i que almenys una de les entitats dependents sigui una entitat regulada, d'acord amb el que estableix l'apartat 3 d'aquest article.
- Que almenys una de les entitats del grup pertanyi al sector de les assegurances i almenys una altra pertanyi al sector bancari o dels serveis d'inversió.
- Que tant les activitats consolidades o agregades de les entitats del grup incloses en el sector d'assegurances com les de les entitats del grup incloses en els sectors bancari i dels serveis d'inversió siguin significatives, d'acord amb el que disposa l'apartat 5 d'aquest article.

També es considera un conglomerat financer qualsevol subgrup d'un grup, que compleixi les condicions establertes en les lletres anteriors.

2. Als efectes d'aquesta Llei, s'entén que pertanyen a un mateix grup les entitats que entre si:

- Constitueixin una unitat de decisió, en els termes que preveu l'article 4 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors,
- Mantinguin una participació. S'entén per participació tot dret sobre el capital d'altres societats que, havent creat amb aquestes una vinculació duradora, estigui destinat a contribuir a l'activitat de la societat, i, en tot cas, la tinença, de manera directa o indirecta, almenys del 20 per cent del capital o dels drets de vot.

En el grup s'integren totes les entitats que mantinguin entre si els vincles assenyalats en les lletres anteriors, siguin quins siguin la seva nacionalitat, domicili o naturalesa jurídica, i amb independència del país on exerceixin les seves activitats.

3. Als efectes del que disposa aquesta Llei, són entitats regulades les entitats de crèdit, les empreses de serveis d'inversió, les societats gestores d'institucions d'inversió col·lectiva, les entitats gestores de fons de pensions i les entitats asseguradores i reasseguradores.

Les entitats regulades comprenen:

- Les espanyoles inscrites en els registres especials a càrrec del Banc d'Espanya, la Comissió Nacional del Mercat de Valors i la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.

b) Les autoritzades en altres estats membres de la Unió Europea.

c) Els organismes o les empreses, tant públics com privats, que hagin estat autoritzats en tercers estats, quan exerceixin activitats reservades a les entitats de crèdit, empreses de serveis d'inversió, entitats asseguradores i reasseguradores, societats gestores d'institucions d'inversió col·lectiva i entitats gestores de fons de pensions.

4. S'entén que les activitats d'un grup s'exerceixen principalment en el sector financer quan el quocient entre el balanç total de les entitats del sector financer, regulades o no, del grup i el balanç total del grup en conjunt sigui superior al 40 per cent.

5. S'entén que les activitats en un sector financer són significatives si resulta ser superior al 10 per cent la mitjana del quocient entre el balanç total del sector esmentat i el balanç total de les entitats del sector financer del grup i el quocient entre els requisits de solvència del sector esmentat i els requisits totals de solvència de les entitats del sector financer del grup.

El requisit previst en la lletra c) de l'apartat 1 també es considera satisfet si el balanç total del sector financer de menor dimensió del grup és superior a 6.000 milions d'euros. Per reglament s'han de determinar els supòsits en què, si se supera el límit que preveu aquest paràgraf, i no s'assoleix el que preveu el paràgraf anterior, el grup pot no ser considerat conglomerat financer o no se li poden aplicar les disposicions recollides en les lletres c), d) i e) de l'apartat 1 de l'article 4.

Als efectes d'aquesta Llei, el sector financer de menys dimensió d'un grup és el sector amb la mitjana més baixa i el sector financer més important és el sector amb la mitjana més alta. Per calcular el sector financer de menys dimensió i el més important, els sectors bancari i de serveis d'inversió s'han de considerar conjuntament.

6. En els casos i d'acord amb els requisits que es determinin per reglament, el balanç total pot ser substituït o complementat en els quocients que preveuen els apartats 4 i 5 pels dos o per un dels paràmetres següents:

- a) L'estructura d'ingressos.
- b) Les activitats fora de balanç.

Amb la finalitat d'evitar canvis sobtats en el règim dels conglomerats financers subjectes a supervisió addicional, en cas que els quocients esmentats siguin inferiors al 40 per cent i el 10 per cent, respectivament, durant els tres anys següents s'han d'aplicar al conglomerat financer els quocients del 35 per cent i el 8 per cent. Igualment, si el balanç total del sector financer de menys dimensió cau per sota dels 6.000 milions d'euros, s'ha d'aplicar un límit de 5.000 milions d'euros.

Durant el període que preveu el paràgraf anterior, el coordinador, amb l'acord de les altres autoritats competents rellevants, pot decidir que es deixin d'aplicar els quocients més baixos o les quantitats més baixes que s'hi preveuen.

7. Té la consideració de societat financera mixta de cartera l'empresa dominant que no sigui una entitat regulada i que, juntament amb les dependents, de les quals almenys una ha de ser una entitat regulada, i altres entitats, constitueixi un conglomerat financer.

8. Als efectes del que estableixen els articles 5 i següents, són autoritats competents d'un conglomerat financer les autoritats nacionals dels estats membres de la Unió Europea facultades per disposicions legals o reglamentàries per supervisar les entitats regulades domiciliades en els seus respectius territoris, tant individualment com en base consolidada.

Article 3. Àmbit d'aplicació.

1. Estan subjectes a aquesta Llei els conglomerats financers en què:

- a) L'entitat dominant sigui una entitat regulada espanyola.

b) L'entitat dominant sigui una societat financera mixta de cartera amb domicili a Espanya i almenys una de les entitats que en depenen sigui una entitat regulada espanyola.

c) En ser l'entitat dominant una societat financera mixta de cartera estrangera, totes les entitats dependents siguin entitats regulades espanyoles o bé sigui espanyola l'entitat regulada dependent amb el balanç total superior del sector financer més important.

d) En els altres supòsits, l'entitat regulada amb el balanç total superior en el sector financer més important sigui espanyola.

2. També estan sotmeses al que disposen aquesta Llei i la seva normativa de desplegament:

a) Les entitats regulades espanyoles que formin part d'un conglomerat financer subjecte a supervisió addicional per autoritats competents d'altres estats membres de la Unió Europea.

b) Les societats financeres mixtes de cartera amb domicili social a Espanya que siguin entitat dominant dels conglomerats financers assenyalats en la lletra a) anterior.

c) Les entitats regulades l'entitat dominant de les quals sigui una entitat regulada o una societat financera mixta de cartera que tinguin el seu domicili social fora de la Unió Europea, en els termes que estableix l'article 8 d'aquesta Llei.

d) Les entitats regulades de grups que no siguin conglomerats financers, en els termes que preveu l'apartat 3 de l'article 4 d'aquesta Llei.

Article 4. Elements de la supervisió addicional.

1. Sense perjudici dels requeriments prudencials que els siguin exigibles individualment o en base consolidada d'acord amb les normes sectorials, les entitats regulades dels conglomerats financers han de:

a) Mantenir en tot moment, en el nivell del conglomerat financer, un volum suficient de recursos propis o marge de solvència en relació amb les inversions realitzades i els riscos assumits; per reglament s'han d'establir els criteris d'inclusió de les entitats financeres del conglomerat financer a efectes del càlcul dels requisits d'adequació del capital, així com els mètodes d'acord amb els quals s'ha d'efectuar el càlcul esmentat, que han de partir de la suma dels requeriments de solvència establerts en les normes sectorials aplicables a les entitats del conglomerat financer.

b) Aplicar polítiques d'adequació de capital en el conglomerat financer.

c) Respectar els límits quantitatius i altres requisits que puguin fixar el Govern o, amb la seva habilitació específica, el ministre d'Economia i Hisenda, el Banc d'Espanya i la Comissió Nacional del Mercat de Valors, cadascun en el seu àmbit específic, en relació amb la concentració de riscos de les entitats del conglomerat financer, així com informar el coordinador de qualsevol concentració de riscos significativa en el conglomerat financer.

d) Respectar els límits quantitatius i complir els requisits qualitius que puguin fixar el Govern o, amb la seva habilitació específica, el ministre d'Economia i Hisenda, el Banc d'Espanya i la Comissió Nacional del Mercat de Valors, cadascun en el seu àmbit específic, en relació amb les operacions intragrup de les entitats del conglomerat financer entre si i d'aquestes amb les persones físiques o jurídiques amb qui mantinguin vincles estrets, així com informar el coordinador sobre les operacions intragrup significatives de les entitats que regula el conglomerat financer.

S'entén que hi ha vincles estrets quan dues o més persones físiques o jurídiques estan unides mitjançant un vincle de control, en els termes que preveu l'article 4 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, o pel fet de posseir, de manera directa o indirecta, o mitjançant un vincle de control, el 20 per cent o més del capital o dels drets de vot d'una entitat.

e) Disposar en l'àmbit del conglomerat financer de procediments de gestió de riscos i mecanismes de control intern adequats, com també d'una bona organització administrativa i comptable.

2. Quan l'entitat dominant del conglomerat financer sigui una societat financera mixta de cartera, les normes sectorials relatives a la concentració de riscos i operacions intragrup del sector financer més important del conglomerat financer, si n'hi ha, s'han d'aplicar al conjunt d'aquest sector incloent-hi la societat financera mixta de cartera.

3. Per reglament, es poden estendre totes o algunes de les obligacions que estableix l'apartat 1 als grups que compleixin tots els requisits que preveuen els articles 2 i 3, llevat del que preveu la lletra c) de l'apartat 1 de l'article 2.

Als grups que quedin sotmesos a les obligacions esmentades també els són aplicables els articles 5, 6 i 7 d'aquesta Llei, amb les especificacions que es determinin per reglament.

4. Per reglament s'han de determinar els supòsits en què les autoritats supervisores poden exigir el compliment de totes o algunes de les obligacions que preveu l'apartat 1, a les entitats regulades en què una o diverses persones, físiques o jurídiques, mantinguin participacions o vincles de capital, o exerceixen una influència significativa, sense arribar a constituir un grup, en els termes que estableix l'article 2, i s'han de tenir en compte, a aquests efectes, les particularitats dels grups cooperatius o mutualistes.

5. Els qui exerceixen càrrecs d'administració i direcció en les societats financeres mixtes de cartera han de ser persones de reconeguda honorabilitat comercial i professional, i han de posseir, com a mínim la majoria, els coneixements i l'experiència adequats per exercir les seves funcions.

L'incompliment dels requisits esmentats determina la falta d'idoneïtat de la societat per exercir una participació significativa en qualsevol entitat regulada, i cal atènyer-se al que a aquest efecte disposi la normativa sectorial aplicable a cadascuna de les entitats regulades que s'integrin en un conglomerat financer.

Article 5. *Coordinador i entitat obligada.*

1. L'exercici i la coordinació de la supervisió addicional de les entitats regulades dels conglomerats financers subjectes a aquesta Llei corresponen a un coordinador únic, que ha de ser una de les autoritats que tinguin atribuïdes funcions de vigilància i supervisió sobre les entitats regulades que els integren, de conformitat amb el que estableix l'apartat següent.

2. Quan l'entitat dominant d'un conglomerat financer sigui una entitat regulada, la funció de coordinador l'ha d'exercir l'autoritat competent que tingui encomanades les funcions de vigilància i supervisió del grup consolidable en què aquella s'integri o, si hi manca, de la mateixa entitat considerada individualment.

En els conglomerats financers l'entitat dominant dels quals no sigui una entitat regulada, la funció de coordinador l'ha d'exercir l'autoritat competent que correspongui d'acord amb els criteris que s'estableixin per reglament.

3. Les funcions del coordinador en relació amb la supervisió addicional de les entitats regulades d'un conglomerat financer són les següents:

a) La coordinació de la recopilació i la difusió de la informació pertinent o essencial, inclosa la difusió de la informació que sigui rellevant per a la tasca de supervisió d'una autoritat competent d'acord amb les normes sectorials.

b) La supervisió general i l'avaluació de la situació financera d'un conglomerat financer.

c) L'avaluació del compliment de les obligacions que preveu l'article anterior i les seves normes de desplegament.

d) L'avaluació de l'estructura, organització i sistemes de control intern del conglomerat financer.

e) La planificació i coordinació de les activitats de supervisió quan sigui necessari per als objectius de la supervisió addicional i, en tot cas, en situacions greus.

f) La resta de funcions que li atribueixin aquesta Llei i les seves disposicions de desplegament.

4. La presència d'un coordinador a qui correspongui l'exercici de les funcions que li atribueix aquesta Llei no afecta les funcions, competències i responsabilitats que en l'exercici de les tasques de supervisió i control atribueixen a les autoritats competents les respectives normes sectorials.

5. En cada conglomerat financer hi ha d'haver una entitat obligada espanyola que assumeixi els deures que derivin de les relacions del conglomerat amb el coordinador.

L'entitat obligada és l'entitat dominant, si aquesta és una entitat de crèdit, empresa de serveis d'inversió, entitat asseguradora o societat financera mixta de cartera. Si no, ho ha de ser l'entitat de crèdit, l'empresa de serveis d'inversió o l'entitat asseguradora del conglomerat financer que identifiqui el coordinador després de consultar les altres autoritats competents i escoltar el conglomerat financer.

Article 6. *Cooperació entre autoritats competents.*

1. Les autoritats espanyoles competents han de cooperar entre si i amb la resta d'autoritats competents en el marc de la supervisió addicional de les entitats que regulen els conglomerats financers subjectes tant a aquesta Llei com a la resta de les legislacions nacionals dictades en aplicació de la Directiva 2002/87/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de desembre de 2002.

2. Sempre que els correspongui exercir la funció de coordinador o siguin responsables de la supervisió en base consolidada d'un grup d'entitats financeres integrat en algun dels conglomerats financers a què es refereix l'apartat anterior, les autoritats espanyoles competents han d'establir acords de coordinació amb la resta d'autoritats competents del mateix conglomerat financer, i els poden restringir a les que es considerin rellevants, d'acord amb els criteris que es determinin per reglament.

Els acords esmentats poden ampliar les funcions del coordinador i especificar els procediments aplicables al procés de presa de decisions entre les autoritats competents signants, així com els procediments de cooperació amb altres autoritats competents.

També han de subscriure els acords referits quan, pel fet de ser autoritats competents, siguin requerides per fer-ho per les autoritats d'altres estats membres de la Unió Europea que exerceixin les funcions que descriu el primer paràgraf d'aquest apartat.

3. Les autoritats espanyoles competents han d'intercanviar amb la resta d'autoritats competents del mateix conglomerat financer qualsevol informació pertinent o essencial per a l'exercici de la supervisió addicional. Per reglament s'ha de determinar l'abast mínim de la recopilació i l'intercanvi de la informació a què es refereix aquest apartat.

Aquest règim d'intercanvi d'informació es pot estendre als bancs centrals, al Sistema Europeu de Bancs Centrals i al Banc Central Europeu.

4. Les autoritats espanyoles competents han de consultar amb la resta d'autoritats competents del mateix conglomerat financer, amb caràcter previ, l'adopció de les mesures següents quan puguin ser rellevants per a l'exercici de la tasca de supervisió addicional:

a) Canvis en l'estructura accionaria, organitzativa o de gestió de les entitats regulades del conglomerat financer, que requereixin l'aprovació o l'autorització de les autoritats competents.

b) Sancions importants o mesures excepcionals.

c) La resta que es puguin establir per reglament.

Les autoritats espanyoles competents poden decidir no consultar en casos d'urgència o quan la consulta esmen-

tada pugui comprometre l'eficàcia de les decisions. En aquest cas, han d'informar les altres autoritats competents.

5. L'autoritat competent, espanyola o d'un altre Estat membre, que exerceixi la funció de coordinador d'un conglomerat financer es pot adreçar directament a les entitats, regulades o no, del conglomerat esmentat, per recollir qualsevol informació que sigui pertinent als efectes de la supervisió addicional. Quan una informació sol·licitada ja hagi estat facilitada a una autoritat competent en virtut de la normativa sectorial aplicable, l'autoritat que exerceixi la funció de coordinador pot recollir-ne la informació esmentada.

Sense perjudici d'això, les autoritats espanyoles competents, a instàncies de l'autoritat competent que exerceixi la funció de coordinador, han de sol·licitar a les entitats domiciliades a Espanya, regulades o no, dels conglomerats financers, qualsevol informació que pugui ser pertinent per a l'exercici de la seva tasca de coordinació, i remetre-li la informació esmentada.

Igualment, les autoritats competents espanyoles que exerceixin la funció de coordinador d'un conglomerat poden sol·licitar a les autoritats competents d'altres estats membres de la Unió Europea qualsevol informació que sigui pertinent als efectes de la supervisió addicional en relació amb l'entitat dominant esmentada, o les entitats, regulades o no, del conglomerat, domiciliades en el corresponent Estat membre.

6. El ministre d'Economia i Hisenda pot dictar les normes necessàries per assegurar una adequada coordinació i col·laboració, en els termes que estableix aquest article, entre les autoritats espanyoles competents.

Article 7. *Mesures d'execució.*

1. Quan no es compleixin les obligacions que estableixen l'article 4 i les seves normes de desplegament; quan es compleixin, però la solvència en l'àmbit del conglomerat financer es pugui veure compromesa o quan les operacions intragrup o les concentracions de riscos suposin una amenaça per a la situació financera d'aquell, són aplicables a les entitats regulades les mateixes limitacions que estableix la regulació dels grups consolidables d'entitats financeres.

2. Les autoritats espanyoles competents, respecte de les entitats regulades d'un conglomerat financer, i el coordinador, en el cas de les societats financeres mixtes de cartera, han de tenir les mateixes potestats que les que estableix la regulació dels grups consolidables d'entitats financeres.

3. El que disposen els apartats anteriors s'entén en tot cas sense perjudici de l'aplicació, quan escaigui, de les sancions que preveuen la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit, el text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial decret legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre; el text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2002, de 29 de novembre, i la Llei 35/2003, de 4 de novembre, d'institucions d'inversió col·lectiva.

Les entitats regulades dels grups a què es refereix l'apartat 3 de l'article 4 poden ser sancionades, de conformitat amb el que estableixen les normes que assenyala el paràgraf anterior, per l'incompliment de les obligacions a què quedin sotmeses en virtut del que disposa aquesta Llei. A aquest efecte, les referències que conté la normativa esmentada als conglomerats financers s'entenen efectuades als grups esmentats.

Article 8. *Grups de tercers estats.*

1. Les autoritats espanyoles competents han de comprovar si les entitats regulades l'entitat dominant de les quals sigui una entitat regulada o una societat financera

mixta de cartera que tinguin el seu domicili fora de la Unió Europea estan subjectes a una supervisió per part d'una autoritat d'un tercer país, que sigui equivalent a la que preveuen aquest capítol i la seva normativa de desplegament, sempre que aquelles formin part d'un grup que, en cas que s'apliquin les normes que conté l'article 2, constitueixi un conglomerat financer.

El deure de comprovació a què es refereix el paràgraf anterior només és procedent quan, d'acord amb els criteris que estableixen l'apartat 2 de l'article 5 i les seves disposicions de desplegament, correspongui a l'autoritat espanyola competent la funció de coordinador.

2. En cas que no s'aprecii l'existència d'un règim de supervisió equivalent, resulta aplicable a les entitats esmentades que regula l'apartat anterior el règim de supervisió que preveuen aquesta Llei i les seves disposicions de desplegament.

No obstant el que disposa el paràgraf anterior, el Govern i, amb la seva habilitació específica, el ministre d'Economia i Hisenda, el Banc d'Espanya i la Comissió Nacional del Mercat de Valors, en l'àmbit de les seves competències, poden establir altres mètodes per a la supervisió addicional dels grups a què es refereix aquest apartat, respecte dels quals exerceixin la funció de coordinador. Entre aquests mètodes hi figura la potestat de les autoritats supervisoras d'exigir la constitució d'una societat financera mixta de cartera que tingui el seu domicili social a la Unió Europea.

Els mètodes han de complir els objectius de la supervisió addicional que defineix aquesta Llei i ser comunicats a les altres autoritats competents i a la Comissió Europea.

CAPÍTOL II

Normes relatives a les entitats de crèdit

Article 9. *Modificació de la Llei 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers.*

La Llei 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers, es modifica en els termes següents:

U. L'apartat 1, la lletra c) de l'apartat 3, la lletra g) de l'apartat 4 i l'apartat 5 de l'article 8, queden redactats de la manera següent:

«1. Per al compliment del coeficient de solvència i, si s'escau, de les limitacions que preveuen els articles 6 i 10, les entitats de crèdit han de consolidar els seus estats financers amb els de les altres entitats de crèdit i entitats financeres que constitueixin amb elles una unitat de decisió. Amb les mateixes finalitats, les entitats de crèdit que no tinguin entitats dependents han d'elaborar uns estats financers en què apliquin criteris anàlegs als de la consolidació si tenen participacions en el sentit que indica l'apartat 1 de l'article 185 de la Llei de societats anònimes, o, de manera directa o indirecta, almenys el 20 per cent del capital o dels drets de vot en una altra entitat financera.

«2. Els grups consolidables d'entitats de crèdit han de disposar de processos de gestió de riscos i mecanismes de control intern adequats, inclosos procediments administratius i comptables sòlids, i totes les entitats o empreses que els integren han de tenir mecanismes adequats per disposar de la informació que sigui necessària per al compliment de les normes exigibles al grup.»

«3. c) Que una empresa l'activitat principal de la qual consisteixi a tenir participacions en entitats financeres, una persona física, un grup de persones físiques que actuïn sistemàticament en concert, o una entitat no consolidable d'acord amb aquesta Llei, controlin diverses entitats financeres, una de les quals, com a mínim, sigui una entitat de crèdit, i sempre que les entitats de crèdit siguin les de més dimen-

sió relativa entre les entitats financeres, de conformitat amb els criteris que estableixi a l'efecte el ministre d'Economia i Hisenda.»

«4. g) Les entitats l'activitat principal de les quals sigui la tinença d'accions o participacions, llevat que es tracti de societats financeres mixtes de cartera sotmeses a supervisió en l'àmbit de conglomerat financer.»

«5. Als efectes que indica l'apartat 1 d'aquest article, les entitats asseguradores no formen part dels grups consolidables d'entitats de crèdit.»

Dos. El primer paràgraf de l'apartat 2 i l'apartat 3 de l'article 9 queden redactats de la manera següent:

«2. El Banc d'Espanya, així com les comunitats autònomes, en l'àmbit de les seves competències, poden requerir a les entitats subjectes a consolidació d'un grup consolidable d'entitats de crèdit tota la informació necessària per verificar les consolidacions efectuades, analitzar els riscos assumits pel conjunt d'entitats consolidades i avaluar els processos de gestió de riscos i els mecanismes de control intern de les entitats integrants del grup; també poden, pel mateix motiu, inspeccionar-ne els llibres, la documentació i els registres.»

«3. El Banc d'Espanya, així com les comunitats autònomes en l'àmbit de les seves competències, poden sol·licitar informació de les persones físiques i inspeccionar les entitats no financeres amb les quals hi hagi una relació de control en el sentit que estableix l'apartat 2 de l'article anterior, als efectes de determinar la seva incidència en la situació jurídica, financera i econòmica de les entitats de crèdit i dels seus grups consolidables. En particular, i quan es tracti de l'entitat dominant d'una entitat de crèdit, el Banc d'Espanya ha d'efectuar una supervisió general de les operacions entre l'entitat de crèdit o el seu grup consolidable i l'entitat no financera dominant i els que en depenen.»

Tres. S'afegeix un nou apartat 3 a l'article 13 amb la redacció següent:

«3. El Banc d'Espanya ha de comprovar si les entitats de crèdit l'entitat dominant de les quals sigui una entitat financera amb domicili fora de la Unió Europea estan subjectes a una supervisió en base consolidada per part d'una autoritat competent d'un tercer país, que sigui equivalent a la que preveuen aquesta Llei i la seva normativa de desplegament.

En cas que no s'aprecii l'existència d'un règim de supervisió equivalent, és aplicable a les entitats de crèdit esmentades en el paràgraf anterior el règim de supervisió en base consolidada que preveuen aquesta Llei i les seves disposicions de desplegament.

No obstant el que disposa el paràgraf anterior, el Banc d'Espanya pot establir altres mètodes per a la supervisió en base consolidada dels grups a què es refereix aquest apartat. Entre els mètodes esmentats, hi figura la potestat del Banc d'Espanya d'exigir la constitució d'una entitat financera dominant que tingui el seu domicili social a la Unió Europea.

Els mètodes han de complir els objectius de la supervisió en base consolidada que defineix aquesta Llei i ser comunicats a les altres autoritats competents implicades i a la Comissió Europea.»

Article 10. Modificació de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit.

La Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit, es modifica en els termes següents:

U. Les lletres c), f), i) i n) de l'article 4 queden redactades de la manera següent:

«c) Incórrer les entitats de crèdit o el grup consolidat o el conglomerat financer a què pertanyin en una cobertura insuficient dels requeriments de recursos propis mínims, quan aquests se situïn per sota del 80 per cent del mínim, si s'escau, establert amb caràcter obligatori en funció dels riscos assumits, i han de romandre en aquesta situació, com a mínim, durant un període de sis mesos.»

«f) No disposar de la comptabilitat exigida legalment o portar-la amb irregularitats essencials que impedeixin conèixer la situació patrimonial i financera de l'entitat o del grup consolidable o conglomerat financer a què pertanyin.»

«i) La falta de remissió a l'òrgan administratiu competent de totes les dades o documents que li hagin de remetre o que els requereixi en l'exercici de les seves funcions, o la falta de veracitat, quan amb això es dificulti l'apreciació de la solvència de l'entitat o la del grup consolidable o conglomerat financer a què pertanyi. Als efectes d'aquesta lletra, s'entén que hi ha falta de remissió quan aquesta no es produeixi dins el termini concedit a l'efecte per l'òrgan competent en recordar per escrit l'obligació o reiterar el requeriment.»

«n) Presentar l'entitat de crèdit, o el grup consolidable o conglomerat financer a què pertanyi, deficiències en l'organització administrativa i comptable, o en els procediments de control intern, inclosos els relatius a la gestió dels riscos, quan aquestes deficiències posin en perill la solvència o la viabilitat de l'entitat o la del grup consolidable o conglomerat financer a què pertanyi.»

Dos. Les lletres h) i r) de l'article 5 queden redactades de la manera següent:

«h) Incórrer les entitats de crèdit o el grup consolidable o conglomerat financer a què pertanyin en una cobertura insuficient dels requeriments de recursos propis mínims, de manera que romanguin en aquesta situació com a mínim per un període de sis mesos, sempre que això no constitueixi una infracció molt greu d'acord amb el que disposa l'article anterior.»

«r) Presentar l'entitat de crèdit, o el grup consolidable o el conglomerat financer a què pertanyi, deficiències en l'organització administrativa i comptable, o en els procediments de control intern, inclosos els relatius a la gestió de riscos, una vegada hagi transcorregut el termini concedit per esmenar-les per part de les autoritats competents, i sempre que això no constitueixi infracció molt greu d'acord amb el que preveu l'article anterior.»

Tres. L'apartat 1 de l'article 16 queda redactat de la manera següent:

«1. Quan les infraccions tipificades en els articles 4, 5 i 6 es refereixin a obligacions dels grups consolidables d'entitats de crèdit, s'ha de sancionar l'entitat obligada i, si escau, els seus administradors i directius.

Així mateix, quan aquestes infraccions es refereixin a les obligacions dels conglomerats financers, les mesures sancionadores que preveu aquesta Llei s'han d'aplicar a l'entitat obligada quan aquesta sigui una entitat de crèdit o una societat financera mixta de cartera, sempre que en aquest últim cas correspongui al Banc d'Espanya desenvolupar la funció de coordinador de la supervisió addicional de l'esmentat conglomerat financer. Les dites mesures sancionadores es poden estendre, si escau, als administradors i directius de l'entitat obligada.»

Quatre. Els apartats 2 i 4 de l'article 43 queden redactats de la manera següent:

«2. Ha de ser objecte de consulta prèvia amb l'autoritat supervisora competent del corresponent Estat membre de la Unió Europea l'autorització d'una

entitat de crèdit, quan es doni alguna de les circumstàncies següents:

a) Que la nova entitat hagi d'estar controlada per una entitat de crèdit, una empresa de serveis d'inversió o una entitat asseguradora o reasseguradora autoritzada a l'Estat esmentat.

b) Que el seu control l'hagi d'exercir l'entitat dominant d'una entitat de crèdit, una empresa de serveis d'inversió o una entitat asseguradora o reasseguradora autoritzada en aquest Estat.

c) Que el seu control l'hagin d'exercir les mateixes persones físiques o jurídiques que controlin una entitat de crèdit, una empresa de serveis d'inversió o una entitat asseguradora o reasseguradora autoritzada en aquest Estat membre.

S'entén que una entitat és controlada per una altra quan es doni algun dels casos que recull l'article 4 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors.

Aquesta consulta inclou, especialment, l'avaluació de la idoneïtat dels accionistes i l'honorabilitat i l'experiència dels administradors i els directius de la nova entitat o de l'entitat dominant, i es pot reiterar per a l'avaluació continuada del compliment, per part de les entitats de crèdit espanyoles, dels requisits esmentats.»

«4. L'autorització per a la creació d'una entitat de crèdit es denega quan aquesta no disposi del capital mínim requerit, d'una bona organització administrativa i comptable o de procediments de control intern adequats que garanteixin la gestió sana i prudent de l'entitat; quan els seus administradors i directius, o els de la seva entitat dominant, quan n'hi hagi, no tinguin l'honorabilitat comercial i professional requerida, o quan incompleixi la resta de requisits que per reglament s'estableixin per exercir l'activitat bancària.»

CAPÍTOL III

Normes relatives al mercat de valors

Article 11. *Modificació de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors.*

La Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, es modifica en els termes següents:

U. L'apartat 3 de l'article 66 queda redactat en els termes següents:

«3. Ha de ser objecte de consulta prèvia amb l'autoritat supervisora competent del corresponent Estat membre de la Unió Europea l'autorització d'una empresa de serveis d'inversió quan es doni alguna de les circumstàncies següents:

a) Que la nova empresa hagi d'estar controlada per una empresa de serveis d'inversió, una entitat de crèdit o una entitat asseguradora o reasseguradora autoritzada en l'Estat esmentat.

b) Que el seu control l'hagi d'exercir l'empresa dominant d'una empresa de serveis d'inversió, d'una entitat de crèdit o d'una entitat asseguradora o reasseguradora autoritzada en aquest Estat.

c) Que el seu control l'hagin d'exercir les mateixes persones físiques o jurídiques que controlin una empresa de serveis d'inversió, una entitat de crèdit o una entitat asseguradora o reasseguradora, autoritzada en aquest Estat membre.

S'entén que una empresa està controlada per una altra quan es doni algun dels supòsits que preveu l'article 4 d'aquesta Llei.

Aquesta consulta inclou, especialment, l'avaluació de la idoneïtat dels accionistes i l'honorabilitat i l'experiència dels administradors i directius de la nova entitat o de l'entitat dominant, i es pot reiterar

per a l'avaluació continuada del compliment, per part de les empreses de serveis d'inversió espanyoles, dels requisits esmentats.»

Dos. S'afegeix una nova lletra d) a l'apartat 1 de l'article 67 amb la redacció següent:

«d) La falta d'honorabilitat empresarial i professional dels membres del consell d'administració i de les persones que s'encarreguin de la direcció efectiva de la societat financera mixta de cartera, quan l'empresa de serveis d'inversió hagi de dependre'n com a integrant d'un conglomerat financer.»

Tres. La lletra i) en l'apartat 1 de l'article 70 queda redactada en els termes següents:

«i) Que tots els membres del seu consell d'administració i directors generals i assimilats tinguin una reconeguda honorabilitat empresarial i professional. Respecte dels apoderats que no restringeixin l'àmbit de la seva representació a àrees o matèries específiques o alienes a l'activitat que constitueix l'objecte de les empreses de serveis d'inversió, els consellers han de comprovar, abans de l'atorgament del poder, la concurrència del requisit de l'honorabilitat empresarial i professional en l'apoderat i han de revocar els poders atorgats quan desaparegui aquest requisit.

Així mateix, si l'empresa de serveis d'inversió és dependent d'una societat financera mixta de cartera que formi part d'un conglomerat financer, que les persones que s'encarreguin de la direcció efectiva de la societat financera mixta de cartera tinguin una reconeguda honorabilitat i experiència.»

Quatre. La lletra c) de l'apartat 4, la lletra f) de l'apartat 6, l'apartat 7 i un nou apartat 15 de l'article 86 queden redactats de la manera següent:

«4. c) Que una empresa l'activitat principal de la qual consisteix a tenir participacions en entitats financeres, una persona física, un grup de persones que actuïn sistemàticament en concert, o una entitat no consolidable d'acord amb aquesta Llei, controlin diverses entitats de les que defineix l'apartat 6 d'aquest article, una de les quals, com a mínim, ha de ser una empresa de serveis d'inversió, i sempre que les empreses de serveis d'inversió siguin les de més dimensió relativa entre les entitats financeres, de conformitat amb els criteris que estableixi a l'efecte el ministre d'Economia i Hisenda.»

«6. f) Les entitats l'activitat principal de les quals sigui la tinença d'accions o participacions, llevat que es tracti de societats financeres mixtes de cartera sotmeses a supervisió en l'àmbit de conglomerat financer.»

«7. Als efectes que indica l'apartat 4, les entitats asseguradores no han de formar part dels grups consolidables d'empreses de serveis d'inversió.»

«15. Els grups consolidables d'empreses de serveis d'inversió han de disposar de processos de gestió de riscos i mecanismes de control intern adequats, inclosos procediments administratius i comptables sòlids, i totes les entitats o empreses que els integrin han tenir mecanismes adequats per disposar de la informació que sigui necessària per al compliment de les normes exigibles al grup.»

Cinc. Se suprimeix l'últim paràgraf de l'article 99. Adicionalment, les lletres e), e bis) i k) queden redactades de la manera següent, i s'afegeix una nova lletra l bis) a l'article 99 amb la redacció següent:

«e) L'incompliment de l'obligació de consolidació que recull l'article 86 d'aquesta Llei, així com que les societats esmentades en el dit article no tinguin la comptabilitat i els registres legalment exigits, portarlos amb vicis o irregularitats essencials que impedeixin conèixer la situació patrimonial i financera de l'entitat, del grup consolidable o del conglomerat

financer a què pertanyin, o no comptabilitzar les operacions que realitzin o en què intervinguin.»

«e bis) Presentar les entitats sotmeses a la supervisió prudencial de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, els grups consolidats d'empreses de serveis d'inversió i els conglomerats financers en què aquestes s'integrin, deficiències en l'organització administrativa i comptable o en els procediments de control intern, inclosos els relatius a la gestió de riscos, quan aquestes deficiències posin en perill la solvència o la viabilitat de l'entitat o la del grup consolidable o conglomerat financer a què pertanyi.»

«k) La reducció dels recursos propis de les empreses de serveis d'inversió o el grup consolidable o conglomerat financer a què pertanyin, a un nivell inferior al 80 per cent del que sigui exigible, i romandre en aquesta situació almenys durant sis mesos consecutius.»

«l bis) La falta de remissió per part de les empreses de serveis d'inversió a la Comissió Nacional del Mercat de Valors de totes les dades o documents que se li hagin de trametre o els requereixi en l'exercici de les seves funcions, o la manca de veracitat, quan això es dificulti l'apreciació de la solvència de l'entitat o del grup consolidable o conglomerat financer en què s'integri. Als efectes d'aquesta lletra, s'entén que hi ha manca de remissió quan aquesta no es produïxi dins el termini concedit a l'efecte per la Comissió Nacional del Mercat de Valors en recordar per escrit l'obligació o reiterar-ne el requeriment.»

Sis. 1. La lletra c bis) i una nova lletra n) de l'article 100 queden redactades de la manera següent:

«c bis) Presentar les entitats sotmeses a la supervisió prudencial de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, els grups consolidats d'empreses de serveis d'inversió i els conglomerats financers en què aquestes s'integrin, deficiències en l'organització administrativa i comptable o en els procediments de control intern, inclosos els relatius a la gestió de riscos, una vegada que hagi transcorregut el termini concedit a l'efecte per ser esmenades per part de les autoritats competents i sempre que això no constitueixi una infracció molt greu.»

«n) Incórrer les empreses de serveis d'inversió o el grup consolidable o conglomerat financer a què pertanyin en una cobertura insuficient dels requeriments de recursos propis mínims, i romandre en aquesta situació almenys durant un període de sis mesos, sempre que això no constitueixi una infracció molt greu d'acord amb el que disposa l'article anterior.»

2. L'últim paràgraf de l'article 100 queda redactat de la manera següent:

«La infracció que preveu la lletra a bis) s'imposa solidàriament a qualsevol dels participants en el pacte parasocial.»

Set. S'hi introdueix un nou article 106 bis amb la redacció següent:

«Article 106 bis.

Quan les infraccions tipificades en els articles 99, 100 i 101 es refereixin a obligacions dels grups consolidables d'empreses de serveis d'inversió, s'ha de sancionar l'entitat obligada i, si escau, els seus administradors i directius.

Així mateix, quan aquestes infraccions es refereixin a les obligacions dels conglomerats financers, les mesures sancionadores que preveu aquesta Llei s'han d'aplicar a l'entitat obligada quan aquesta sigui una empresa de serveis d'inversió o una societat financera mixta de cartera, sempre que en aquest últim cas correspongui a la Comissió Nacional del Mercat de Valors exercir la funció de coordinador de la supervisió adicional del conglomerat financer

esmentat. Les mesures sancionadores esmentades es poden estendre, si escau, als administradors i directius de l'entitat obligada.»

CAPÍTOL IV

Normes relatives al sector d'assegurances

Article 12. *Modificació del text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial decret legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre.*

El text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial decret legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre, es modifica en els termes següents:

U. Es fa la redacció següent de la lletra e) de l'apartat 2, s'hi introdueix un nou apartat 4 bis i s'afegeix una nova lletra h) a l'apartat 6, tots de l'article 5:

«e) Indicar les aportacions i participacions en el capital social o fons mutual dels socis, els quals han de complir els requisits que expressa l'article 14, i fer-hi constar expressament quins socis tenen la condició d'empresa d'assegurances, entitat de crèdit o empresa de serveis d'inversió, així com, si s'escau, les participacions, independentment de la seva quantia, de les quals sigui titular qualsevol soci en una empresa d'assegurances, una entitat de crèdit o una empresa de serveis d'inversió.»

«4 bis. Ha de ser objecte de consulta prèvia amb l'autoritat supervisora competent del corresponent Estat membre de la Unió Europea l'autorització d'una entitat asseguradora quan es doni alguna de les circumstàncies següents:

a) Que la nova entitat hagi de ser controlada per una entitat asseguradora o reasseguradora, una entitat de crèdit o una empresa de serveis d'inversió autoritzada en l'Estat esmentat.

b) Que el seu control l'hagi d'exercir l'empresa dominant d'una entitat asseguradora o reasseguradora, d'una entitat de crèdit o d'una empresa de serveis d'inversió autoritzada en aquest Estat.

c) Que el seu control l'hagin d'exercir les mateixes persones físiques o jurídiques que controlin una entitat asseguradora o reasseguradora, una entitat de crèdit o una empresa de serveis d'inversió autoritzada en aquest Estat membre.

S'entén que una empresa és controlada per una altra quan es doni algun dels supòsits que preveu l'article 4 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors.

Aquesta consulta inclou, especialment, l'avaluació de la idoneïtat dels socis i l'honorabilitat i l'experiència dels administradors i directius de la nova entitat o de l'entitat dominant, i es pot reiterar per a l'avaluació continuada del compliment per part de les entitats asseguradores espanyoles dels requisits esmentats.

«6. La sol·licitud d'autorització ha de ser denegada quan:

h) Tot i haver aportacions o participacions a què es refereix l'article 5.2.e), resulti que aquesta situació obstaculitzi el bon exercici de l'ordenació i la supervisió o no garanteixi la gestió sana i prudent de l'entitat, o els administradors i directius de l'entitat financera que sigui la seva entitat dominant, quan n'hi hagi, no tinguin l'honorabilitat o l'experiència requerides.»

Dos. L'apartat 1 de l'article 15 queda redactat de la manera següent:

«1. Els qui, sota qualsevol títol, portin la direcció efectiva de l'entitat asseguradora, o d'una entitat l'activitat principal de la qual consisteix a tenir participa-

cions en entitats asseguradores, han de ser persones físiques de reconeguda honorabilitat i amb les condicions necessàries de qualificació o experiència professional i s'han d'inscriure en el Registre administratiu d'alts càrrecs d'entitats asseguradores a què es refereix l'article 74.

En tot cas, s'entén que porten la direcció efectiva els qui exerceixin càrrecs d'administració o direcció, i s'hi consideren els que esmenta la lletra a) de l'article 40.1. Poden exercir càrrecs d'administració les persones jurídiques, però, en aquest cas, han de designar en la seva representació una persona física que compleixi els requisits esmentats abans.»

Tres. El primer paràgraf de l'apartat 2, el primer paràgraf de l'apartat 3, les lletres a) i c) de l'apartat 3, i un nou apartat 3 bis, tots de l'article 20, tenen la redacció següent:

«2. Per al compliment del marge de solvència i, si s'escau, de les altres limitacions i obligacions que preveu la Llei, les entitats asseguradores han de consolidar els seus estats comptables amb les altres entitats asseguradores o entitats financeres amb què constitueixen una unitat de decisió o en què tinguin una participació en el sentit que indica l'article 185 de la Llei de societats anònimes.»

«3. Els grups consolidables d'entitats asseguradores estan subjectes al deure de consolidació d'acord amb el que disposa aquest article, a les normes que es dictin en el seu desplegament i, subsidiàriament, a les normes que contenen els articles 42 a 49 del Codi de comerç i altres aplicables de la legislació mercantil. A més, han de disposar de processos de gestió de riscos i mecanismes de control intern adequats, inclosos procediments administratius i comptables sòlids, i totes les entitats i empreses que els integren han de tenir mecanismes adequats per disposar de la informació que sigui necessària per al compliment de les normes exigibles al grup.

En tot cas s'han d'aplicar les normes següents:

a) Es considera que un grup d'entitats financeres constitueix un grup consolidable d'entitats asseguradores, i es determina per reglament els tipus d'entitats que s'hi integren, quan es doni alguna de les circumstàncies següents:

1a Que una entitat asseguradora controli les altres entitats.

2a Que l'entitat dominant sigui una entitat l'activitat principal de la qual consisteixi a tenir participacions en entitats asseguradores.

3a Que una empresa l'activitat principal de la qual consisteixi a tenir participacions en entitats financeres, una persona física, un grup de persones que actuïn sistemàticament en concert o una entitat no consolidable d'acord amb aquesta Llei controlin diverses entitats financeres, de les quals almenys una sigui una entitat asseguradora, i sempre que les entitats asseguradores siguin les de més dimensió relativa entre les entitats financeres, de conformitat amb els criteris que estableixi a l'efecte el ministre d'Economia i Hisenda.

Quan es doni qualsevol de les dues últimes circumstàncies, correspon a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions designar la persona o l'entitat obligada a formular i aprovar els comptes anuals i l'informe de gestió consolidats i procedir-ne al dipòsit, i correspon a l'obligada el nomenament dels auditors de comptes. Als efectes de la designació anterior, les entitats asseguradores integrants del grup han de comunicar la seva existència a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, amb indicació del domicili i la raó social de l'entitat que exerceix el control, o el seu nom, si és una persona física.»

«c) La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions pot sol·licitar informació a les persones físiques i inspeccionar les entitats no financeres amb què hi hagi una relació de control en el sentit que estableix l'apartat 2 d'aquest article, als efectes de determinar la seva incidència en la situació jurídica, financera i econòmica de les entitats d'assegurances i els seus grups consolidables. En particular, i quan es tracti de l'entitat dominant d'una entitat asseguradora o reasseguradora, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions ha d'efectuar una supervisió general de les operacions entre les entitats d'assegurances o el seu grup consolidable i l'entitat no financera dominant i els que en depenen.»

«3 bis. Als efectes del que disposa l'apartat 2, les entitats de crèdit i les empreses de serveis d'inversió no han de formar part del grup consolidable d'entitats asseguradores.»

Quatre. El primer incís de l'apartat 1 i les lletres c), e), l) i q) de l'apartat 3 de l'article 40 queden redactats de la manera següent:

«1. Incorren en responsabilitat administrativa sancionable d'acord amb el que disposen els articles següents les persones i entitats següents que infringeixin normes d'ordenació i supervisió de les assegurances privades:

a) Les entitats asseguradores, incloses les dominants de grups consolidables d'entitats asseguradores.

b) Les entitats que, si s'escau, hagin de formular i aprovar els comptes i els informes consolidats d'aquests grups.

c) Les entitats obligades dels conglomerats financers quan es tracti d'una entitat asseguradora o una societat financera mixta de cartera, sempre que en aquest últim cas correspongui a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions exercir la funció de coordinador de la supervisió addicional de l'esmentat conglomerat financer.

d) Les persones físiques o entitats que siguin titulars de participacions significatives o exerceixin càrrecs d'administració o direcció en qualsevol de les entitats anteriors.

e) Els liquidadors d'entitats asseguradores.»

«3. c) El defecte, en les entitats asseguradores o en els grups consolidables o conglomerats financers a què pertanyin, en el marge de solvència en una quantia superior al cinc per cent de l'import corresponent i qualsevol insuficiència en el fons de garantia.»

«3. e) Estar mancat de la comptabilitat exigida legalment o portar-la amb anomalies substancials que impedeixin o dificultin notablement conèixer la situació econòmica, patrimonial i financera de l'entitat o del grup consolidable o conglomerat financer a què pertanyi, així com incomplir l'obligació de sotmetre els seus comptes anuals a auditoria de comptes d'acord amb la legislació vigent.»

«3. l) La falta de remissió a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions de totes les dades o documents que li hagi de subministrar l'entitat asseguradora, ja sigui mitjançant la seva presentació periòdica, ja sigui mitjançant l'atenció de requeriments individualitzats que li adrexi la Direcció General esmentada en l'exercici de les seves funcions, o la seva manca de veracitat, quan amb això es dificulti l'apreciació de la solvència de l'entitat asseguradora, o del grup consolidable o conglomerat financer a què pertanyi. Als efectes d'aquesta lletra s'entén que hi ha falta de remissió quan aquesta no es produeixi dins el termini concedit a l'efecte per la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions en recordar per escrit l'obligació de presentació periòdica o reiterar el requeriment individualitzat.»

«3. q) Presentar l'entitat asseguradora, el grup consolidable d'entitats asseguradores o el conglomerat financer en què s'integrin deficiències en l'organització administrativa i comptable, o en els procediments de control intern, inclosos els relatius a la gestió dels riscos, quan aquestes deficiències posin en perill la solvència o viabilitat de l'entitat asseguradora o la del grup consolidable o conglomerat financer a què pertanyi.»

Cinc. Les lletres c) i q) i una nova lletra r) de l'apartat 4 de l'article 40 queden redactades de la manera següent:

«c) El defecte, en les entitats asseguradores o en els grups consolidables o conglomerats financers a què pertanyin, en el marge de solvència en una quantia inferior al cinc per cent de l'import corresponent.»

«q) Presentar l'entitat asseguradora, el grup consolidable d'entitats asseguradores o el conglomerat financer en què s'integrin deficiències en l'organització administrativa i comptable, o en els procediments de control intern, inclosos els relatius a la gestió dels riscos, una vegada hagi transcorregut el termini concedit a aquest efecte perquè ho esmenin les autoritats competents, i sempre que això no constitueixi una infracció molt greu d'acord amb el que preveu l'apartat 3 anterior.»

«r) L'incompliment de les normes vigents en matèria de concentració i límits de riscos.»

Sis. L'apartat 3 de l'article 71 queda redactat de la manera següent:

«3. El Ministeri d'Economia i Hisenda ha d'exigir que les entitats asseguradores sotmeses al seu control disposin d'una bona organització administrativa i comptable i de procediments de control intern i de gestió de riscos adequats. Així mateix, la seva publicitat s'ha d'ajustar al que disposa la Llei 34/1988, d'11 de novembre, general de publicitat, i disposicions de desplegament, així com les normes necessàries per adaptar-les a les entitats asseguradores que recull el reglament d'aquesta Llei.»

Disposició addicional primera. *Referències normatives.*

Les mencions que el text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial decret legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre, fa a les societats de valors i a les agències de valors s'entenen fetes a les empreses de serveis d'inversió.

Disposició addicional segona. *Modificació de la Llei 31/1985, de 2 d'agost, de regulació de les normes bàsiques sobre òrgans rectors de les caixes d'estalvis.*

Es modifica la disposició addicional segona de la Llei 31/1985, de 2 d'agost, de regulació de les normes bàsiques sobre òrgans rectors de les caixes d'estalvis, que queda redactada de la manera següent:

«Segona. En el cas de caixes d'estalvis els estatuts de les quals a l'entrada en vigor d'aquesta Llei recullin com a entitat fundadora l'Església catòlica o entitats de dret públic d'aquesta, el procediment de nomenament i la durada del mandat dels representants de l'entitat fundadora en els òrgans de govern s'ha de regir pel que disposen els seus estatuts, i en la resta s'han de sotmetre al que estableixen aquesta Llei i les seves normes de desplegament.»

Disposició transitòria. *Adaptació d'estatuts i reglaments de les caixes d'estalvis a què es refereix la disposició addicional segona de la Llei 31/1985, de 2 d'agost, de regulació de les normes bàsiques sobre òrgans rectors de les caixes d'estalvis.*

Les caixes d'estalvis a què es refereix la disposició addicional segona de la Llei 31/1985, de 2 d'agost, de regula-

ció de les normes bàsiques sobre òrgans rectors de les caixes d'estalvis han d'adaptar els seus estatuts i reglaments, així com la composició dels seus òrgans de govern al règim jurídic que resulta de la referida disposició, en la redacció que en fa aquesta Llei, de conformitat amb el que estableixi la normativa que els sigui aplicable o, si no, en el termini de sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Disposició derogatòria. *Derogació normativa.*

Queden derogats els capítols IV i V de la Llei 13/1992, d'1 de juny, de recursos propis i supervisió en base consolidada de les entitats financeres.

Disposició final primera. *Títols competencials.*

Aquesta Llei, que té caràcter bàsic, es dicta a l'empara dels títols competencials que preveu l'article 149.1.11a i 13a de la Constitució.

Disposició final segona. *Habilitació per al desplegament reglamentari.*

Sense perjudici de les habilitacions específiques a altres òrgans que preveu aquesta Llei, s'habilita el Govern per desplegar per reglament el que s'hi disposa.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat» i s'aplica en primer lloc a la supervisió dels comptes de l'exercici de 2005.

Per tant, Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 22 d'abril de 2005.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

6562 *LLEI 6/2005, de 22 d'abril, sobre sanejament i liquidació de les entitats de crèdit. («BOE» 97, de 23-4-2005.)*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei. Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La globalització de l'activitat econòmica i la innovació tecnològica han creat la necessitat de coordinar l'ordenació i la supervisió dels serveis financers. La Unió Europea es veu afectada especialment per aquests factors, i ha anat adoptant un seguit de mesures d'harmonització i coordinació en aquest àmbit. El principi de llibertat d'establiment (article 43 del Tractat Constitutiu de la Comunitat Europea -TCE-) dins el mercat únic ha propiciat que les entitats de crèdit comunitàries s'hagin anat expandint a la resta dels estats membres, i hagin exercit competència fora de les fronteres del seu Estat membre d'origen.

En l'àmbit comunitari és imprescindible comptar amb disposicions que donin solució als problemes que apareixen per l'existència freqüent d'elements estrangers en les crisis empresarials. El bon funcionament del mercat interior exigeix que els procediments concursals transfronterers es desenvolupin de manera eficaç i efectiva, mitjançant la coordinació de mesures adequada. Amb aquest